सराघवैः किं वत वानरैस्तैर्यैः प्रातराशोऽपि न कस्यचिन्नः। सस्थाणुकैलासधराभिधत्स्व किं द्यौरधोऽस्तु क्षितिरन्तरीक्षे॥१९॥ १२ सर्गः

सराघवैरित्यादि। सस्थाणुर्यः कैलासः तस्य धरइति सः धारयतीति धरः कर्त्तर्य्यच् हे सस्थाणुकैलासधर नोऽस्माकं मध्ये कस्यचिदेकस्य यैः सराघवैः प्रातराशोऽपि प्रातर्भोजनमपि न भवति तैः सराघवैर्वानरैः किं प्रयोजनं वतशब्दोऽनुशोचने अतोऽभिधत्स्व आदिश किं द्यौराकाशमधोऽस्तु भवतु क्षितिर्वा अन्तरिक्षे उपरिष्टादस्त्विति॥१९॥ ज०म०

सराघवैरित्यादि। हे सस्थाणुकैलासधर नोऽस्माकं मध्ये कस्यचिदेकस्यापि यैर्वानरैराघवाभ्यां सहितैः प्रातराशः प्रातर्भोजनमपि न भवति तैः किङ्कर्त्तव्यमत्रागत्येति शेषः वतेति खेदे आमन्त्रणे वा अतोऽभिधत्स्व आदिश किं द्यौराकाशं स्वर्गोवा अधोभवतु क्षितिरन्तरीक्षे उपरिष्टादस्तु तत्रैव कर्म्मणि सर्व्वे वयं भवद्भिर्नियोक्तुमुचिताः नत्वल्पकार्य्ये रामादिबधे इति भावः प्रलयेऽपि तिष्ठतीति स्थाणुः शिवः नाम्नयन्येइति मूर्द्धन्यणुप्रत्ययः तेन सह वर्त्तमानं कैलासपर्व्वतं धरतीति पचादित्वादच् त्वमद्भुत कर्म्मणि किं रामभिया मन्त्रणां करोषीति भावः अन्तरीक्ष्यते जगदस्मिन्निति अन्तरीक्षं छन्दसि ह्रस्वेकारमिति सर्व्वधरः शब्द भेदेत्वन्तरिक्षमन्तरीक्षमिति द्वयमुक्तं॥१९॥ भ०